

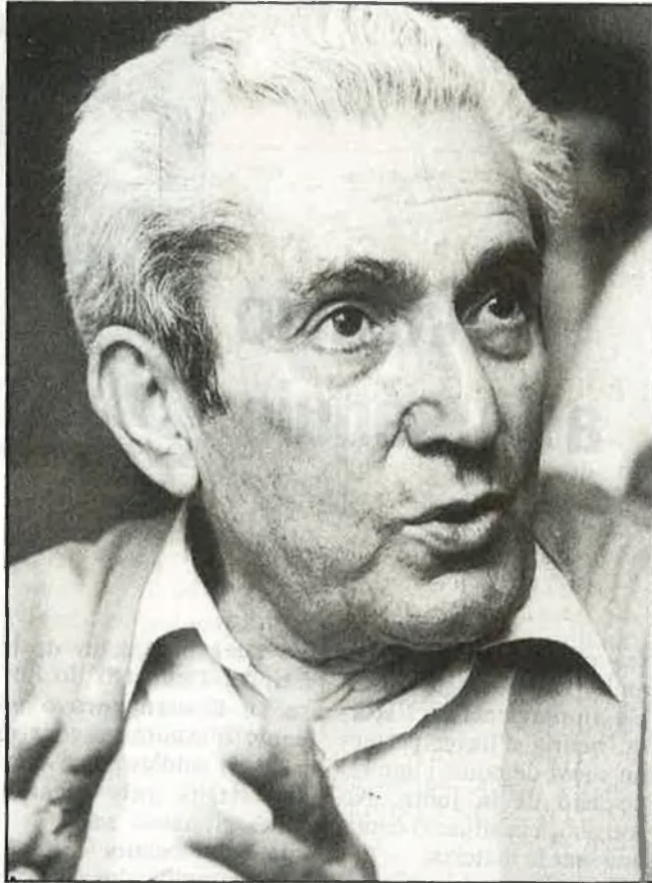
Montalbán l'encerta

III Congrés de CC. OO. a Madrid

Els resultats electorals i polítics del III Congrés Confederal de CC. OO., celebrat a Madrid i clausurat el passat 24 de juny, han vingut a confirmar, quasi punt per punt, els pronòstics avançats pel secretari general de CC. OO. del País Valencià, en l'entrevista publicada en el número 4 d'EL TEMPS. Hem de suposar que una precisió tan acusada correspon a un profund coneixement de la dinàmica i de la correlació de forces del sindicat, i no a cap dot endevinatori d'Antonio Montalbán.

Un aspecte que en les esmentades declaracions quedava insinuat, però no explicitat, era l'actitud que mantindria el corrent sindical dirigit per Ariza, vinculat políticament a Carrillo, pel que fa a la presentació d'una llista pròpia, i si s'atrevirien a proposar un candidat a la secretaria general, alternatiu a Camacho. Amb manifestacions emfàtiques d'haver fet tot el possible per la unitat, Ariza s'hi va atrevir. Camacho, fins aleshores líder inqüestionat de les CC. OO. estatals, s'hi va veure forçat a baixar a l'arena electoral i a encapçalar una de les quatre llistes que s'hi propugnaren. La tendència hegemònica de Camacho obtingué 500 vots i 26 llocs en la comissió executiva, i un domini absolut en el secretariat permanent, autèntic òrgan de direcció del sindicat. La candidatu-

Rnsa SOLER

Camacho, oblidat a encapçalar una de les llistes del Congrés

ra personal de Camacho a la secretaria general aconseguí 579 vots afirmatius, 312 en contra, i 54 en blanc. La llista d'Ariza assolí 266 vots i 14 llocs a l'executiva. La candidatura de sensibilitat pro-soviètica, amb Clemente de cap, 144 vots i 8 llocs. La de LCR-MC, amb Nieto de Líder, 27 vots i un lloc.

Pel que fa a continguts de política sindical a desenrotllar per CC. OO. els pròxims mesos, el Congrés estatal ha ratificat les línies generals de l'informe de Camacho, també esbossades per Montalbán en la

xerrada amb EL TEMPS. Amb tot, les esmenes presentades per les diverses minories, i en part acceptades per la tendència majoritària, aclareixen alguna de les tesis formulades. Així, la contundent denúncia de la política econòmica portada a cap pel govern socialista, o l'apel·lació a les mobilitzacions obreres per a canviar la correlació de forces, no impedeixen una presa de posició decididament favorable a la concertació, al pacte social quan es valore com a beneficiós per als treballadors. S'arriba a acceptar la moderació salarial sempre que el poder adquisitiu es mantinga globalment (augment de pensions i de la cobertura d'aturats), i es pretén dur la dinàmica negociadora cap a acords de tipus global (ANE), o col·lectius, semblants a l'Acord Interfederal. Les matisacions introduïdes pel sector carrillista anaren en el sentit d'assegurar modificacions progressistes de l'Estatut dels Treballadors o de la Llei d'Ocupació. Foren suficientment arrel·legades per Camacho perquè l'informe obtingués 723 vots dels delegats: les dues tendències dominants hi votaren plegades.

Reunificació de la CNT

El dia 28 de juny tindrà lloc a Madrid un congrés extraordinari de la CNT, on es portarà a cap la reunificació de les dues tendències en què és dividida la Confederació des del 1979. L'aproximació entre la CNT-AIT i la CNT (Congrés de València) ha estat provocada, en gran part, per la reducció de l'espai sindical anarcosindicalista, que ha obligat totes dues parts a flexibilitzar la seua política d'intervenció, de cara a aplegar al seu voltant els sectors més radicals del moviment obrer. La nova CNT nascuda del Congrés declara tenir 30.000 afiliats i confia en un ràpid acord amb el govern en l'afer de la devolució del seu patrimoni sindical.